

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:2813

av **Lars Beckman m.fl. (M)**

Förvaltning av varg

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förvaltning av varg i Dalarna och Gävleborg och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Vargen är och har alltid varit ett omdiskuterat djur. Redan i Västgötalagen från 1200-talet finns angivet att alla utan undantag på olika sätt skulle göra allt för att hålla vargstammen tillbaka. Detta synsätt har funnits i flera hundra år.

Idag finns en stor del av Sveriges vargstam koncentrerad i några få län. I företrädesvis Dalarna och Gävleborg finns flera vargrevir. Men det finns även revir i kringliggande län som orsakar skador. Vargens närvaro har på olika sätt förändrat livet för många. Fäbodjordbruket har på många håll fått kraftigt förändrade förutsättningar att bedriva sitt företagande och det stora kulturarv som fäbodjordbruket utgör. När varg förekommer i renbeteslandet kan det skapa konflikt.

Vargförekomsten har i vissa fall tvingat jägarna till förändringar i sitt utövande, vilket är beklagligt då jakten bland annat har mycket historiska anor. Löshundsjakten som har stor betydelse för jakten har fått inskränkas, och många släpper inte längre lös sitt husdjur som, utöver att vara jakthund, även är en uppskattad kamrat i familjen. Det är en anledning till att motståndet mot varg på många håll är kraftigt.

Sverige kan vara det land i EU som har flest stora rovdjur. Vi har björn, lo, järv och varg. Tillsammans blir trycket stort från dessa djur. När det gäller björn och lo finns sedan en längre tid tillbaka en förvaltningsjakt för att hålla stammarna på acceptabla nivåer. Det är nu mycket positivt att regeringen lägger fram ett förslag på vilka nivåer som gäller för de fem stora rovdjuren. Möjligheten till skyddsjakt på enskilda vargindivider skulle kunna utökas och på grupper av varg som orsakar problem. Enligt vår bedömning skapas det problem med skyddsjaktsmöjligheterna på grund av överklaganden med långa handläggningstider.

Vi har även noterat att det i vårt västra grannland Norge kommer politiska signaler om att det inte är fråga om en egen vargstam utan om den stam som finns i främst Ryssland.

Trots att inplantering av varg ofta diskuteras så kan vi redan idag se att varg lyckats ta sig över Sveriges gränser och till våra vargar från grannländer i öst. Det underlättar om invandring av varg kan ske på naturlig väg och mycket talar för att det skall vara möjligt.

Jakten bör övervägas att prioriteras där det finns ett utbrett fåbodjordbruk och i områden där upprepade attacker av tamboskap sker. Kanske framför allt fårhållningen bör nämnas då den drabbats mycket hårt de senaste åren. Med det sättet att förvalta vargstammen skulle också fåbodjordbruk, jägare, ortsbefolkning och viltstammar få en möjlighet att finna en balans. Det råder redan ett högt rovdjurstryck i våra län.

Det finns flera exempel på att där acceptansen är låg, där är också den illegala jakten hög. Det är viktigt att vi får en skyndsam förändring av förvaltningen av varg. Det kommer även att gynna vargen som annars hotas av personer som är beredda att ta lagen i egna händer.

Sveriges riksdag har satt upp ett tydligt mål om att antalet vargar i Sverige bör vara 170–270 individer, och det är regeringens ansvar att se till att våra myndigheter följer riksdagens beslut. Idag finns det väsentligt fler vargar än riksdagen beslutat.

Sammanfattningsvis vill vi ytterst peka på det faktum att många människor är besvikna på den idag förda rovdjurspolitiken och upplever sig inte bli tagna på allvar i den vardag man befinner sig i. Vargen har etablerat sig nära människors hem, och problematiken med hur rivning av tamboskap sker har fått åtskilliga människor att till och med ge upp sin näring. Rennäringen är ett annat sådant exempel. Vidare bör åtgärder övervägas så att skyddsjakten skall fungera. Det är vår uppfattning att något måste göras och om möjligt snabbt.

Lars Beckman (M)

Carl-Oskar Bohlin (M)

Ann-Britt Åsebol (M)